

50590704-0	22/11/2015	הארץ - גלריה	עמוד 8	1	25.91x34.08
פרופ' יולי תמירמכללת שנק - 1988					

טכנולוגיה

לשני בניו. הוא נתן להם ערימה של שאריות פלדה, ברגים וגלגלים והם בנו באמצעותם דגמי עגורנים.

בספר הויכרונות שלו משנת 1932 כתב הורנבי כיצד לאחר שחיפש חלקי חילוף ותוספות למשחק ההרכבה המאולתר שלו בכל הח' נזיות בעיר, רגז על הזמן והמאמץ שהוא משקיע. בהשראת ספר עזרה עצמית לזימים, הוא פיתח כלי משחק ורסטיליים, רצועות פלדה מחוררות בגדלים קבועים, לצד מערכת של ברגים ואומים שי' תאימו לכל חתיכה, ולכל דגם אפשרי, שאפשר יהיה לחבר ולפי' בקלות. הוא רשם את הפטנט בשנת 1901, ושיווק את המשחק כאתגר חינוכי למהנדסים לעתיד.

בשנת 1907 פתח מפעל ראשון בליברפול, ונחל הצלחה רבה. לראייה, את האוטוביוגרפיה הרא' שונה שלו הוא פירסם ב-1915 תחת הכותרת "פרנק הורנבי, הילד שהרוויח מיליון דולר בעזרת צע' צוע". ב-1959 נפתח מפעל מכאנו בצפון צרפת שם עדיין מייצרים את המשחק שבו הודו ששיחקו, לפי אתר החברה, שבעה זוכי פרס נובל. במקביל בארצות הברית נמכר משחק הרכבה די דומה ששמו ארקטור. המותגים התאחדו ולפני כמה שנים נרכשו על ידי ספינסטור, ענקית הצעצועים הקנדית, שחשפה את מקאנויד בתערוכת CES 2015. מאז הוא זכה בפרסים, כיכב בתוכניות אירוח ברחבי העולם, ונמכר בארצות הברית במחיר שנע בין 350 דולר לרובוט בוגר ו-150 דולר למיני רובוט שדי דומה לאיטי, חבר מכוכב אחר (מקאנויד לא יימכר בחנויות בארץ אלא רק באתרים בינלאומיים).

תרומת מקאנויד למוסדות מחקר ברחבי העולם, מתאימה לקו השיווקי המסורתי של מכאנו ומ' טרתה להלביש על הצעצוע היקר הזה אדרת חינוכית טכנולוגית, כדי

עוזר המחקר החדש

הרובוט מקאנויד הוא צעצוע יקר בעל יכולת חיקוי מרשימה שאפילו לא מתמחה בספונג'ה. איך משווקים אותו להורים? מלבישים עליו אדרת חינוכית טכנולוגית ותורמים אותו למעבדות מחקר במוסדות אקדמיים

מיכל רינות, שנקר: "היינו רוצים שהרובוטים יהיו דיירים שחיים בינינו במעבדה והסטודנטים יוכלו לעצב את התנהגותם"

בהצלחה, הצהיר בשנקר שהימים שבהם ציפו מרובוטים לעשות רק דברים מלוכלכים, מסוכנים או משעממים חלפו. ועכשיו האדם מצפה מהרובוט לספק לו תמיכה חברתית.

פרופ' **יולי תמיר** נשיאת שנקר, אמרה בטקס שהיא כבר מחכה שיתכנתו אותו להסתובב בקמפוס ולהרים בדלי סיגריות, כדי לחסוך לה זמן וריבים עם סטודנטים, ושהיא תהיה הכי מאושרת אם הוא יוכל לברך מטעמה באירועים רשמיים. ד"ר גיא הופמן, מנהל משותף של המעבדה לחדשנות במדיה במרכז הבינתחומי

הרובוט עם חבורת נערים שניסו לבחון את קצה גבול היכולת שלו למדתי שהוא מגיע מהמפעל כשהוא מציית לסדרה של פקודות קוליות ומתוכנת ללחמת קונג פו, לצעדים מגושמים ברחבות הריקור' דים ולספר בדיחות קרש. לצד אפליקציה ייעודית שיכולה להזין אותו מכל סמארטפון אפשר להניע לו פיות את הגפיים וללמד אותו סדרה של תנועות, ובלחיצת כפ' תור פלסטיק מואר, לגרום לו לחזור עליהן. יכולת החיקוי שלו מרשימה אך מגושמת, והוא לא מתמחה בספונג'ה, בשונה מחבריו למדף הרובוטים האישיים.

דפנה ארד

דיקנית עוברת על רשימור תיה, לוחצת יד לראש המ' חלקה. הסטודנטים משוחחים בצד, כמה אנשי סגל מצי' טרפים עם הילדים הסקרנים שלהם למעבדה החדשה, ואז עולה לבמה אורח הכבוד – מקאנויד, רובוט מחורר, רוה, מורכב מ-500 חלקים, רקדן, פטפטן, וחקיין עם מוח בקוד פתוח ולב בלוטות'. הוא מברך את כולם בקולו המכני, ואשה מבוגרת אומרת, "יה, איזה חמוד".

במכללת **שנקר** בטכניון, באוניברסיטת תל אביב ובאוניברסיטה העברית מתקיימים החודש אירועים רשמיים לקבלת רובוט הצעצוע עתיר הטכנולוגיות הזה ללימודים, כתרומה למעבדות המחקר. לאחר הדברים שנשאו לכבודו, בשנקר התפצלו סטודנטים ממחלקות שונות והאורחים הצעי' רים לשלוש קבוצות כדי לבנות רובוטים עד הלילה. במעבדה באוניברסיטת תל אביב הוענק לו שם החיבה ג'ורג'. תלמידי נוער שוחר מדע עשו אתו סלפי.

מקאנויד G15KS הוא הגרסה הראשונה של הרובוט שמחבר את תרבות המייקרים לטכנולוגיות חדישות ורובוטיקה למתחילים. אחת התכונות האנושיות שהותקנה בו היא תוצרת הארץ. טכנולוגיה שפותחה בחברת התוכנה "אקסט' רים ריאליטי" מהרצליה הוטמעה ברובוט ומאפשרת למקאנויד לזהות את תנועותיו של אדם העומד מולו, ולחקות אותן. אסף ברזילי, מנכ"ל החברה, אמר באירוע ההש' קה **שנקר**: "הרובוטים נהיים חכ' מים יותר והאינטראקציה משתפרת ככל שהם ניחנים ביותר חושים. אקסטרים ריאליטי העניקה את חוש הראייה לבחור הנחמד הזה עם עיני הלב הגדולות, שלא רק שומע ומדבר, הוא גם מסתכל ומביץ'." מבילוי של שעה בחברת